

[Madsen-Mygdal.]

Jeg ikke, at Lovgivningsmagten vedblivende kan nøjes med at overlade til Domstolene at afgøre, hvad der skal være lovligt, og hvad der skal være ulovligt. Det er derfor, mit Parti i Slutningen af Mindretalsbetænkningen har henstillet til Ministeren at iværksætte en Undersøgelse af, hvorvidt der maatte kunne rejses saglige Indvendinger mod eller gives Tilslutning til en Lovregel eller en Retsregel, der udtrykkeligt fastsætter, at der til Salg af en Vare ikke maa knyttes nogen Betingelse med Hensyn til den Pris, hvortil Varen videresælges. I Almindelighed forekommer det mig, at lige saa fuld Ret den, der har fremstillet en Vare, har til at bestemme den Pris, hvortil han vil sælge den, lige saa frit maa den, der har købt og betalt Varen, være stillet; Varen er nu hans Ejendom, og saa bør det ogsaa være ham, der bestemmer, hvad han vil videresælge den for.

Der foreligge fra den senere Tid nogle Domsafgørelser, som tyder paa, at den juridiske Opfattelse paa dette Omraade er noget vaklende, vel sagtens netop fordi der savnes en af Lovgivningsmagten fastlagt Retsregel. Det er ikke længe siden, der faldt en Dom ved Østre Landsret, tror jeg, hvorved den foreliggende Aftale, der var af ganske samme Slags som her, blev kendt gyldig, men hvor en enkelt Dommer afgav dissenterende Votum. Men der er ogsaa Domsafgørelser i modsat Retning. Der synes altsaa at være en vis Vaklen i den juridiske Opfattelse af dette Spørgsmaal. Det vilde være meget ønskeligt at faa dette Spørgsmaal klareret, og mig personlig forekommer det ikke sandsynligt, at man skulde kunne rejse vægtige juridiske eller moralske Indvendinger mod en saadan Retsregel, fordi den i sig selv er ganske naturlig. Men det er givet, at hvis en saadan Retsregel var gældende her i Landet, vilde den Form for Misbrug af Aftaler, som i Øjeblikket, tror jeg, er den hyppigste, og som i dette Øjeblik binder den frie Købmandshandel, og som er den største Hindring for, at Bevægelsen i Detailpriserne nedad kan faa den Fart paa sig, som der tiltrænges, være udelukket. Men jeg ved meget vel, at der er delte Opfattelser paa dette Punkt, jeg er ikke i Tvivl om, at i de forskellige Lejre vil man se forskelligt paa en saadan Lovgivning, og jeg erkender, at inden der skabes en saadan Lovregel, er det kun rimeligt, at alle de mange Producenter, Importører, handlende og Forbrugere, der har Interesse i dette Spørgsmaal, faar Lejlighed til at anføre deres Argumenter for eller imod. Det maa da blive

Vægten af de Argumenter, de kan fremføre, der til sin Tid maa blive afgørende for Rigsdagens Beslutning i dette Spørgsmaal.

Jeg takker den højtærede Handelsminister, fordi han i Dag har givet Tilsagn om at ville imødekomme Mindretallets Ønske og prøve paa at fremkalde Besvarelse af det omtalte Spørgsmaal, og jeg henstiller til den højtærede Handelsminister, at det sker saa hurtigt som muligt. Det er ikke nødvendigt, at det varer de tre Aar, som er fastsat for denne Lovs Gyldighed. Dette er jo et helt andet Spørgsmaal, som kan overvejes uafhængigt deraf.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Bogtrykkernes Prisaftaler. Ja, jeg har ogsaa beklaget, at den Samtale, som Bogtrykkerforeningens Formand havde ønsket, ikke kom i Stand. Jeg tilstaar, at Skylden er i første Linie min. Jeg modtog en Henvendelse om en Samtale, men jeg var paa Grund af Bortrejse ikke i Stand til straks at imødekomme den, og senere var jeg paa Grund af Optagethed forhindret i at aftale nogen Mødetid med Formanden. Havde jeg vidst, at det havde saa stærk Hast, kunde jeg maa ske have fundet en Tid. Men saa ser jeg pludselig offentliggjort i Bladene, at der var skrevet til mig, og jeg havde ikke svaret — jeg fik en offentlig Irettesættelse. Jeg skyndte mig saa at meddele, at jeg gerne vilde tale med Formanden, men fik beklageligvis det Svar, at nu var han blevet syg, og saa maatte Samtalen udsættes. Jeg beklager imidlertid, at Samtalen ikke har fundet Sted, fordi det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu har rettet et Spørgsmaal til mig. Der var nemlig visse Oplysninger, jeg gerne vilde have haft, inden jeg besvarede hans Forespørgsel. Bl. a. vilde jeg have sat Pris paa at se Københavns Bogtrykkerforenings Vedtægter, idet den maaske kunde give mig Oplysninger, som jeg ellers ikke kunde komme i Besiddelse af. Jeg har bedt Formanden om under denne Samtale at overgive mig et Eksempplar af Vedtægten, men det har jeg altsaa ikke haft Lejlighed til at komme i Besiddelse af. Jeg kunde derfor godt have ønsket at udsætte Besvarelsen af det ærede Medlems Spørgsmaal, dersom jeg ikke var klar over, hvorledes en saadan Udsættelse vilde blive udlagt og udnyttet af det ærede Medlem.

Jeg skal først sige med Hensyn til Københavns Bogtrykkerforening, at der vedrørende dennes Virksomhed foreligger en ganske interessant Dom, der blev afsagt af Østre Landsret i September 1921. Ved denne Dom paalægges der et Bogtrykkeri-